

4. Fra *Dansk Arbejdsmandsforbund* om, at Landets Havnearbejdere maa blive inddragne under Ulykkesforsikringsloven for Arbejdere. (Indbragt den 1. Februar 1910 af Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds, *Stauning*).

I Lov af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde staar i § 4 A, at under denne Lov indgaar: Ladning og Losning af Varer samt Arbejde ved Pakhuse, men Bestemmelserne i § 3, der fastslaa de Arbejdsgivere, som Loven finder Anvendelse paa, afgøre Sagen derhen, at det er „Enkeltmand eller Selskab, der som Næringsvej driver nogen af de i § 4 A nævnte Virksomheder“, og dermed er Loven bleven illusorisk for Havnearbejderne, idet Arbejder-Forsikringsraadet — med Indenrigsministeriets Stadfæstelse — har truffet Afgørelser, hvorefter hverken Vareafsenderen, Varemodtageren, Skipperen eller Rederen har nogen Forsikringspligt overfor Havnearbejderne, naar det — for Varemodtagerens eller Afsenderens Vedkommende — drejer sig om deres egne Varer og for Skipperen eller Rederen om Losning eller Ladning af egne Skibe. Ja, selv i de ret almindelig forekommende Tilfælde, hvor Varemodtageren eller Afsenderen overtager den Del af Losning eller Ladning, som efter Søloven af 1. April 1892 § 136 paahviler Skipperen eller Rederen, og derved i og for sig har tilstræbt og opnaaet en Fordel, har Arbejderforsikrings-Raadet og med dette Indenrigsministeriet fritaget disse for Pligten til at forsikre Havnearbejderne mod Følgerne af Ulykkestilfælde. Da de $\frac{9}{10}$ af al Losning eller Ladning i danske Havne imidlertid ske netop for de Personers eller Institutioners Regning, der, som ovenfor nævnt, ere blevene fritagne for at forsikre Havnearbejderne, er Stillingen for Tiden den, at ogsaa de $\frac{9}{10}$ af de danske Havnearbejdere ingen Nytte have faaet af Ulykkesforsikringsloven.

Det er Arbejderforsikrings-Raadets og Indenrigsministeriets Fortolkning af Ordene: „som Næringsvej“ i Lovens § 3a, som har lavet dette Hul i Ulykkesforsikringslovens Virkninger, hvorigennem den Ret, som var tiltænkt de danske Havnearbejdere, er løben ud. Disse vidtrækkende Ord ere blevene et Ulykkestilfælde i selve Ulykkesforsikringsloven, som det overfor Havnearbejderne vil være stor Synd ikke at rette. Saa meget mere som Lovens Virkninger for Havnearbejderne endog ere blevene negative, idet den i 1898 blandt Havnearbejdernes Arbejdsgivere opstaaede Tendens henimod Arbejdernes Forsikring er hemmet ved de mindre humane Arbejdsgiveres Konkurrence mod de mere humane.

Andragendet gaar da ud paa, at der i Ulykkesforsikringsloven af 1898 maa blive foretaget saadanne Rettelser, som kunne skaffe Havnearbejderne det Gode, som allerede for 12 Aar siden syntes at være tiltænkt dem, og som det under alle Omstændigheder maa synes retfærdigt at sikre dem.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Indenrigsministerens Undersøgelse og Overvejelse.

5. Fra *tabrige Handelsforeninger m. fl. i København og paa Frederiksberg* om, at de for Handel med Landvæsensprodukter gældende Undtagelsesbestemmelser maa blive ophævede. (Indbragt den 1. Februar 1910 af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds, *Wulff*.)

Andragendet er saalydende:

Til Regering og Rigsdag!

Medens det allerede i Frd. 13. Februar 1775 af Hensyn til de paa Stedet bo-siddende næringsdrivende Borgere og til de med Omløben med Varer paa mange Punkter forbundne Ulemper blev forbudt alle og enhver at omrejse med Kram-, Handels-, Galanteri- eller Haandværksvarer paa Landet eller i Købstæderne for at falbyde dem, og medens det endnu er den almindelige Regel — bortset fra Torve- og Markedshandel —, at Handel med Varer skal ske fra de handlendes Side fra Butik, Værksted, Fabrik, Kontor eller lignende Forretningssted, gælder i Henhold til Frd.